

ДЕТСКА РАДОСТЬ

ЧИЧО СТОЯНЪ ПОПОВЪ

ПО СЛУЧАЙ ЮБИЛЕЯ МУ

Чичо Стоянъ Поповъ е вече на шейсетъ и три години. Но и днесъ той е здравъ, веселъ и засмѣнъ като безгрижно дете. А той не е билъ безъ грижи въ живота си. Нито пъкъ е живѣлъ охолно. Напротивъ, винаги е прекарвалъ и сега прекарва въ оскѫдица. Но той има друго богатство, което го прави честитъ. Има нѣжно сърдце, изпълнено съ обичъ къмъ децата. Има чудна дарба да излива тая обичъ въ хубави пѣсни, съ каквите четиридесетъ години вече дарява бѣлгарскитѣ деца.

Той дарява съ пълни шепи. И не чака награда за тия дарове. Стига му, че децата обичатъ и четатъ неговите пѣсни.

А тия звучни пѣсни ги знаятъ малки и голѣми. Чели сѫ ги изъ детски списания, изъ сборници и читанки. Слушали сѫ да ги повтарятъ детските устица въ училище, въ кѫщи, по вече-ринки, по утра и забави.

Най-хубавитъ стихотворения на Чичо Стоянъ Поповъ сѫ

събрани въ книжката „Чичова китка“. Тая китка носи скѫпа радостъ за малките четци. Отъ нея тѣ същатъ „колко мило, колко сладко е при мама и при татко“. Отъ нея тѣ вдъхватъ сладъкъ миризъ на здравецъ и теменужки. Тя имъ говори за сладкопойните птички, за бистрите поточета, за игритѣ и веселите другарчета.

Чичо Стоянъ е написалъ и хубавата приказка въ стихове „Варадинъ, царски синъ“ (Мѣхурко). Той е редактиранъ и вестниче за деца „Славейче“.

И за своя юбилей, който ще се празнува на 8. декември тази година, Чичо Стоянъ не е забравилъ малките четци. Той е написалъ нови пѣснички, които ще излѣзватъ въ отдѣлни книжки. Но и децата нѣма да забравятъ своя любимъ Чичо. Навсѣкѫде по села и градове тѣ ще отпразнуватъ неговия денъ и ще му пожелаятъ да живѣе още дѣлги години, за да напише още много хубави пѣсни и приказки.

Ранъ - Босилекъ